

Karácsony titka*

Az Isten megjelent testben

1Tim 3,16.

Karácsonykor mindnyájan egy kicsit gyermekek leszünk. Az idősebbek lélekben

visszaszállnak régi karácsonyesetekre, amikor – mint gyerekek – körülállták a karácsonyfát, és énekeltek együtt a családdal: „Mennyből az angyal lejött hozzátok..”, vagy „Krisztus Urunknak áldott születésén...”, ill. a „Csendes éj, szentséges éj...” drága dallamait. Várakozás izgalmában égett a gyermekesereg. Vajon, mi van a selyempapírba göngyölt csomagokban? Édesebb volt az a cukor, szebb az a baba, kedvesebb az a játék, amelyet a „Jézuska” hozott. Azután sok-sok év egymást követő karácsonyai jöttek. Sokszor borult kedély, aggódó félelem, tépelődő gond terhelte lelkünket, de karácsonykor felszabadult a szívünk, és nagy várakozással és szent áhítattal énekeltek újra a zsolozsmákat. Karácsony estéjén mintha az egész világ szíve összedobbanna, mert karácsony a szeretet, öröm és béke ünnepe!

Nagy emberek születésnapját számon tartja a nemzet. Méltatják érdemeit, emlegetik hősiességét, tudását, nagyságát, példaképeknek állítják a kései utódoknak is őket. Míg lassan-lassan a múlt köde befogja nevüket és a feledés homályába süllyednek. Karácsonykor mi

nem egy hatalmas próféta, nem egy társadalmi és vallási reformátor, nem egy csodálatos bölcselő, tanítómester születésnapját ünnepeljük. Karácsonyt az teszi naggyá, abban van boldogságunk, abban hiszünk, hogy a betlehemi kisdében Isten jelent meg.

Emberi ésszel, logikával nem érthetjük meg e csodát. A fölfoghatatlanul nagy világmindenség alkotója hogyan vehetett fel magára egy kis gyermek-testet? Az emberi tudás, bölcselkedés megtorpan itt, csak a hit tudja örömjongással magasztalni a földre szállt Istent. De vajon elhinné-e egy őserdei bennszülött, aki még nem érintkezett a civilizációval, hogy abban a huzalban, melyet mi magasfeszültségű vezetéknek nevezünk, milyen erő áramlik? Hogy elég egy érintés, és halál fia lesz a „hitetlen”.

Minket nem dogmatikai szabályok, vagy vallásfilozófiai megállapítások kötnek, hanem a ma is élő és jelenvaló Krisztus Jézus győz meg annak igazságáról, hogy Őbenne van Istennek egész teljessége. Mi olyan Istenben hiszünk, aki úgy tud szeretni, megbocsátani, könyörülni, segíteni, amint azt az Úr Jézusban megismertük. Tökéletesebb istenképet rajzolni, bemutatni senki nem

tud, mint amilyen magasztos, dicsőséges és hatalmas módon Ő mutatta be. Nem isteni rangra emeltetett ember Ő, hanem szolgálai formába öltözött Úr. Nem úgy Isten fia, mint mi, hanem mi az Ő szegénysége által gazdagodtunk meg, és Őbenne nyertünk istenfiúságot. Az Isten hatalma megmutakozott Benne, amikor beteget gyógyított, parancsolt a viharnak, kijött sírjából, és áldó kezét kitarva tanítványai felett mondta: „Nekem adatott minden hatalom mennyen és a földön.”

Csak ebben a szemléletben értjük meg az angyalok örömet és magasztaló istendicséretét: „Dicsőség a magasságos mennyekben az Istennek!” Magasztalták Istent, hogy megtalálta a módját az elbukott emberiség megmentésének, hogy ebben az isteni leeresz-emberiség sa, a Sátán gából való se lehe- Dicsőség

kedésben az helyreállítá-rabszolgásmegmentetővé vált. Istennek,

Minden kedves Olvasónknak áldott adventi készülődést, boldog karácsonyt és békés, eredményekben gazdag új évet kívánunk!

hogy így emberközelségbe jött, és ezzel békejobbot nyújtott a lázadó, bűn által megnyomorított embernek. Áthidalta azt a szakadékot, amely elválasztotta a bűnös embert a szent, igaz Istentől. Jézus Krisztusban visszanyertük az Istennel való közösség nagyszerű valóságát.

Isten testbeöltözése nem állt meg Betlehemnél. A Jézus Krisztusban való kegyelem által Isten magára akar öltetni minket. Isteni természet örökösévé akar tenni bennünket a Szentlélek bennünk lakozása által. Amiként kijelentette magát az Úr Jézusban, úgy akarja kijelenteni az Úr Jézust mibennünk. „De mikor az Istennek tetszett, kiválasztott engem és elhívott engem az Ő kegyelme által, hogy kijelentse az Ő Fiát énbenem” (Gal 1,15-16). Azt akarja, hogy bennünk testet öltjön a krisztusi szeretet, alázatosság, engedelmesség, szelídség és önzetlen ál-

zatkészség. „Akiben nincs a Krisztus lelke, az nem az Övé!” Az Úr Jézus mondotta: „Aki engem lát, látja az Atyát”. Vajon a mi életünkben láthatóvá vált-e már az Úr Jézus? Nemcsak az evangéliumi görögök, hanem a mai emberek is azzal az igénnyel lépnek fel: „Jézust akarjuk látni!” Annak az embernek van igazi karácsonya, akinek megváltozott élete Jézust mutatja be a világnak. A mindennapi életünk „televízió-tükre” felragyog-e a krisztusi arc? Környezetünk, munkatársaink és mindazok, akikkel a hétköznapi küzdőterén találkozunk, észreveszik-e rajtunk, beszédünkön, modorunkon, becsületességünkön, megbízhatóságunkon, szorgalmas helytállásunkon, önzetlen segítőkészségünkön a krisztusi vonásokat, a bennünket betöltő krisztusi lelkületet?

Karácsonykor angyalok zengtek a betlehemi éjszakában, örömet hirdettek, mert Isten testbe öltö-

zött. Ha mibennünk testet ölt az Úr Jézus Krisztus, „öröme van az Isten angyalainak egy bűnös ember megtérésén”.

Az idei áldott karácsony legyen a mi személyes karácsonyunk, hogy ne a régmúlt események emlékét ünnepeljük, hanem a szívünket, lelkünket, egész életünket betöltő Szentlélek Isten jelenlétét, a karácsonykor testté lett Úr Jézus Krisztus által.

Ugrai Kovács Imre

***Sokan vannak még, akik Kovács Imre testvért személyesen ismerték. Különbféle vezető tisztségeket is betöltött az egyházban, azonban elsősorban mint lelkipásztor, mint igehirdető volt igazán eredeti. Fenti írás egy rádiós istentisztelet szerkesztett változata, (elhangzott a Trans World Radió adásában, amelyet fia, Ugrai Kovács Arthur bocsátott rendelkezésünkre. Köszönjük! – a szerk.–**

In Memoriam Prof. dr. Páth Géza

„ωστε παρακαλειτε αλληλους εν τοις λογοις τουτοις” (1Thess 4,18)

Pál apostol arra buzdítja a thesszalonikaiakat, hogy ne legyenek tudatlanságban (1Thess 4,13). Egy tudós lelkipásztor távozott közülünk, aki 65 éven át tanította a görög nyelvet és az Újszövetséghez kapcsolódó teológiai tárgyakat a Baptista Teológiai Szeminárium-ban, majd a Baptista Teológiai Akadémián. A tanulás elkötelezett apostola volt. Bármikhez kezdett,

alapos munkát végzett, lett legyen szó nyelvről, teológiáról, költészet-ről, zenéről.

Hisszük, hogy Jézus meghalt és föltámadott, azt is, hogy Isten előhozta azokat, akik elaludtak, Jézus által, Vele együtt (14. v.). Görög nyelvű címigénk pedig magyarul, Károli veretes fordításában:

„Annak okáért vigasztaljátok egymást e beszédekkel!”

A búcsúistentisztelet a Farkasréti temető Makovecz ravatalozójában volt

A gyászmeneiében a kollégák

*

A Békehírnök 2012. okt. 21–28. száma beszámol a temetésről és közli a nekrológot. Mi most a Jó Pásztor 2005. szeptember–októberi számában található „Életutak” c. beszélgetésből idézünk részleteket. Az interjút Huszta Csabáné készítette.

*

„A minap egy verőfényes őszi délelőttön lehetőséget kaptam arra, hogy kérdéseket tegyek fel dr. Páth Géza testvérnek, és gazdag életútjáról faggassam. Először gyermek- és ifjúkorára voltam kíváncsi. Íme:

1923-ben születtem Budapestén. Az Árvaházi Gyülekezetben töltöttem gyermekéveimet. Igen meghatározó élményeim vannak ebből az időből. Nagy hatással volt rám *id. Beharka Pál* testvér, az Árvaház gondnoka és mint a gyülekezet pásztora. Volt egy bátyám, aki egy évvel volt idősebb nálam. Műegyetemet végzett, és meghívták az egyetemre tanársegédnek. Az ilyenkor szükséges rutin orvosi vizsgálaton kiszűrték. Galyatetőn a tudószanatóriumban kezelték, de a szükséges gyógyszerek híján nem tudtak segíteni rajta. 1944-ben meghalt.

Idős Beharka Pál testvér igehirdetésére tértem meg és 1938-ban merítkeztem be Somogyi Imre testvér által a Nap utcában, mert hogy az árvaházi imaházban nem volt bemeztető medence. Sok szál kötött a gyülekezethez már korábban is. Beharka bácsinak gondja volt arra, hogy elsősorban az árvaházi növendékeket – természetesen a gyülekezet többi gyermekeivel – zenei oktatásban részesítse. Egy kívülről való hegedűtanárt bíztak meg a gyerekek zenei oktatásával. Így én is már gyermekkoromban kezdtem hegedülni tanulni. A gond csak az volt, hogy kissé gyakran váltották egymást a hegedűoktatók, és

mindegyik előről kezdte a tanítást. Ez a vontatott haladás elvette a kedvemet a hegedűtől, de aztán később a konzervatóriumban hegedű, orgona és zeneszerzés szakokon tanultam. Tanáraim voltak: *Zatureczky Ede* (hegedű), *Gergely Ferenc* (orgona), *Major Ervin* (zeneszerzés).

– *Mondana valamit középiskolás éveiről?*

A kereskedelmi középiskolában gyorsírást is tanultam. Házi feladatként minden órára 15–20 oldalt kellett diktálás után írni. Én Beharka bácsi igehirdetéseit gyorsírtam. A bácsi kissé palócosan, de szép, tiszta, kerek mondatokban beszélt, így nem volt nehéz szó szerint sztenografálni a prédikációit. Öt vaskos füzetem telt meg az ő prédikációival. Sajnos, ezek a füzetek a háború alatt megsemmisültek.

– *Mikor és hogyan történt az elhívása?*

Elsősorban külmisszióra éreztem elhívást, de akkor nem lehetett még gondolni sem erre. Isten különös módon a lelkipásztori és oktatói pályára irányította utamat. Érettségi után jelentkeztem a Margit rakparti Baptista Teológiai Szemináriumba. Egy szobában laktam *Klem Ferenc Laczkovszki János* testvérral. Ők is a külmisszió felé orientálódtak. Klem testvér misszionárius lett, és Laczkovszki testvér is – később visszatekintve – az orosz hadifogságát külmissziós szolgálatnak minősítette, ami az is volt bizonyos értelemben. Évfolyamtársaim voltak: *Bondor János, Gerő Sándor, Herjeczki András, Kun Gyula, Lázi Sándor és Mórocz József*.

– *A szemináriumi tanulmányokkal egy időben a Pázmány Péter bölcsészettudományi Egyetem görög–latin–művészet-történet szakán is tanult, ahol 1950-ben tanári diplomát, majd 1955-ben doktori fokozatot kapott.*

Nagyon érdekelték a bibliai nyelvek. Nekem *Udvarnoki Béla* testvér tanította a görögöt, de éreztem annak szükségét, hogy ezt a nyelvet rendesen meg kell tanulni. Az első évben csak rendkívüli hallgatónak vettek fel az egyetemre, és még az első évben görögből érettségi vizsgát tettem, így a második évtől rendes hallgatóként folytattam és tanultam a klasszikus görög nyelvet, amely szókincsben és nyelvtanban is jócskán eltér a mai beszélt nyelvtől. A szeminárium utolsó évében beosztottak a rákospalotai gyülekezetbe, itt az énekkart vezettem és hittant tanítottam az iskolában. 1945-ben megkaptam a lelkészi oklevelet, és a gyülekezet segédlelkésze lettem, miközben az egyetemi, nyelvi tanulmányaimat folytattam. A gyülekezet pásztoraként Szabó László testvér volt.

– *A háború nehéz éveiből Géza bácsinak milyen megtapasztalásai vannak?*

A Margit rakparti Szeminárium óvópincéjébe sok baptista testvér menekült, itt biztonságosabbnak vélték a helyet, mivel a szemináriumnak volt egy svéd menlevele.

A vidéki gyülekezetekből menekült testvérek mellett Szabó László testvérék is itt voltak. Nálunk, Budán, a péknek rengeteg lisztje volt, sokat sütött, és én vittem a kenyeret a szemináriumba is az ott lévőknek. Egyszer Fodor testvérral együtt vittünk egy nagy kosár kenyeret. Amikor kiértünk a Margit rakpartra, észrevettem, hogy egy kenyér lecsúszott a kosár tetejéről, visszamentünk érte, és megtaláltuk az elejtett kenyeret, ott hevert az utcán. Ekkor robbant fel az a muníciót szállító löszervonat, amit a Margit rakpartra toltak be. Mi épp akkor értünk volna oda, ha nem megyünk vissza a kosárból kiesett kenyérért. Az Úr így őrizte meg az életemet.

A szeminárium is kapott egy belövést, kénytelenek voltak elmenekülni az ott lévők és átköltöztek az Anyag Hivatal bombabiztos óvóhelyére, majd onnan is továbbküldték őket az árvaházi óvópincébe. Ez viszont több ház lakóinak volt kijelölve. Az óvóhely három egybekapcsolt helyiségből állt, két végén a hívők, középen a világiak húzták meg magukat. Egy légitámadáskor a középső részt beszakította a bomba. A két végén a hívők sértetlenek maradtak, közülük sokan az ablakon másztak ki, és próbálták menteni a középső részben lévőket. Ezután többen a Gellért-hegyi Szikla-óvóhelyre kerültünk, innen vitték el az oroszok Szabó testvért, Nagy János testvért és engemet is. Én egyszerűen megléptem ebből a csoportból, Szabó testvért – későbbi apósomat – az első gyülekezőhelyről engedték el.

Szabó Kornéliával, későbbi feleségemmel az árvaházi óvóhelyen hallgatólagosan megegyeztünk, szívünkben eljegyeztük egymást. Úgyhogy a jegygyűrűnkben is ez a dátum szerepel: 1945. február. A házasságkötésünk 1948. augusztus 28-án volt, Somogyi Imre testvér adott össze bennünket. 1950-ben megszületett Harold fiúnk, két fiú unokánk van. Ott laknak abban a házban, ahol mi, és annak idején a szüleim.

– Hogyan indult az oktatói pályája, és a lelkipásztori szolgálata?

1951-ben avattak lelkipásztorrá Rákospalotán, majd 1953-tól 1960-ig a Nap utcai gyülekezetben végeztem pásztori szolgálatot. A gyermekek és fiatalok közötti munkában és az ének-zenei területen tevékenykedtem. 1960 után már csak orgonista szolgálatot végezhettem. Ennek a gyülekezetnek vagyunk a tagjai feleségemmel együtt a mai napig is.

1947-től kezdve tanítottam a görögöt a teológián. 1958-ban

megbízta az intézet igazgatásával. Ekkor került sor a tanulmányi rend és teológiai képzés módosítására. Ettől kezdve érettségihez kötöttük a teológiai felvételt, és nagy hangsúlyt fektettem a héber és görög nyelv oktatására is. Az akkori hatalmi rendszer az oktatást polgári állásnak tekintette, ezért felszólítottak, hogy válaszzak a polgári, vagy a lelkészi állás között. Én a lelkipásztori szolgálatot választottam. Ekkor egy ideig szünetelt a szemináriumban a görög nyelvtanítás, majd később Gerő testvér vette át, aki autodidakta módon tanulta a nyelvet. Nem sokkal később elvették a lelkészi igazolványomat azzal az „indokkal”, hogy túl sokat foglalkoztam a fiatalokkal. A lelkészi igazolványt soha többé nem kaptam vissza. – Ez már a Palotay rendszer volt...

– Mihez kezdett ezután? Nem volt ez túl nagy törés?

Jó darabig megvolt a neheztlenség. Egy ideig az apám műhelyében dolgoztam, aztán elhelyezkedtem a TESCO Nemzetközi Tudományos Műszaki Együttműködési Irodánál angol-magyar tolmácsként. Tolmácsoltam külföldi mérnököket, futballistákat, egyiptomi katonasorvosokat, a szír munkaügyi minisztert. Színes volt a munkám, de nem ez volt a hivatásom...

– Hogyan és mikor történt a rehabilitáció?

1972-ben, az akkori egyházvezetés egyik tagja megkeresett, hogy írjak egy bűnbánó levelet, mert szükséges lenne az oktatásba visszaállni. Azt gondolom, hogy senki „illetékes” nem olvashatta ezt a levelet. Elfogadták, és újból taníthattam a görög nyelvet a baptista szeminárium hallgatóinak. Később, az egyetemeszerűen működő intézetnek az 1990-es évek elejétől a dékánja lettem, majd pedig a misszióiskolával egyesült intézménynek a főigaz-

gatója voltam 1996-ig. Az egyesült intézetet később akkreditálták. 1996-ban kaptam megbízást a Kutató Intézet vezetésére.

– 2002-ben Spurgeon-díjjal tüntették ki. Ez is a rehabilitáció része volt, vagy a Spurgeon-prédikációk fordítását ismerték el ezzel?

Egyik sem. A prédikációk fordítását később abba is hagytam, mert a nyelvezetét túl régiesnek találtam. A kitüntetéssel az iskolaszervezési munkámat ismerték el. Merthogy én ismertem el az akkori Tanügyi Bizottsággal, hogy csak érettségizetteket vegyen fel teológiai hallgatóknak az intézet, illetve bevezettem a héber és görög nyelv színvonalas oktatását. A lelkipásztori szakon tanulóknak ma is kötelező a két bibliai nyelv tanulása.

Miért tartja olyan fontosnak a két bibliai nyelv tanulását? Időről időre vannak olyan missziói szakos hallgatók, akik később lelkipásztori szolgálatot vállalnak, ők kimaradnak a héber és görög nyelvtanulásból. Nekik mit tanácsol?

Először is a tanulási készséget, a memorizálást neveli a diáknak a két nyelv intenzív tanulása. Másodsor Spurgeon-tól vettem a példát. Az általa alapított szemináriumban először kizárólag nyelvet tanított, csak később vezették be más bibliai tárgyak oktatását is. A Biblia eredeti nyelvét azért tartom fontosnak, mert sokkal gazdagabb az ismerete annak, aki eredetiben is meg tudja nézni a szöveget. Még akkor is jobb, ha egy idegen, modern nyelven is el tudja olvasni a textust, de ez nem pótolja az eredeti nyelvet. Hogy mit tanácsolok nekik? Kezdjék el tanulni a Biblia eredeti nyelvét. Sohasem késő!

– Az ének-zene végigkísérte egész életpályáját. Részt vett „A hit hangjai” énekeskönyv (1961) szövegi bizottságában, az

Evangéliumi Vegyeskarok (1968) szerkesztőbizottságában, és az Énekeljük az Úrnak (1985) kórusgyűjtemény zenei szerkesztésében is munkatársa volt Beharka Pál orgonaművésznek. Mi a véleménye a mai dicsőítésmozgalomról?

A dicsőítésmozgalom veszélyét abban látom, hogy áthelyeződik a hangsúly az igehirdetésről az ún. dicsőítésre. Kifogásolom azokat az újabb énekeket, amelyek tartalom nélküli szövegismételgetéssel vannak tele, zenei és szövegi felépítésében is kevésbé igényesek. Egyébként mitől dicsőítés ez a fajta ének? Hiszen eddig is hangzottak a karénekek, közös énekek Isten dicsőítésére...

– *Egy feljegyzés szerint 1949. június 18-án a Nap utcában énekzene ünnepély volt, ahol Géza bácsi gitáron kísérte az énekeseket.*

Ha feljegyezték, biztos így volt, már nem emlékszem erre. Különbözőben klasszikus gitárt tanultam és játszottam.

– *Mi a véleménye az ún. gitáros énekekről, amit manapság énekelnek a fiatalok?*

Még fiatalkoromban felállítottam magamban egy mércét: olyan énekzene legyen a gyülekezetben, amit ha hallanak az utcán járókelők, akkor rögtön tudják, hogy ez egy istentiszteleti hely és nem szórakozóhely. A gyülekezetben elhangzó énekek feladata, hogy áhítatra hangolják fel az ott jelenlévőket, és azokat is, akik kintől hallják azt.

A háború után felkérést kaptam a Trans World Rádiótól, hogy állítsak össze áhítatra készítő énekzenei anyagot. Jobbágy István testvérrel összeszedtünk egy kvartettet, énekelt a neszélyi férfikar és egy itteni négyes is, akiket alkalmanként hívtunk meg Beharka testvérrel. Ma is úgy gondolom, hogy az énekzene feladata az áhítatra hangolás, és nem a felkorbácsolás, vagy valami más.

– *Milyen megoldást javasolna zenében?*

Nem ellene kellene tenni, hanem inkább bizonyos határok között tartani, illetve az énekesink zenei és irodalmi ízlését kellene formálni, növelni, fejleszteni...

– *Megköszönve a beszélgetést, Géza bácsinak kívánok még sok, tanítással eltöltendő hasznos éveket, és sok-sok jól tanuló diákot.*

Befejezésül, milyen tanácsot adna a mai fiatal lelkipásztoroknak, és mit a Jó Pásztor olvasóinak.

Az olvasóknak azt, hogy egyre többet olvassák a Bibliát, és baptista irodalmat is. A fiatal lelkipásztoroknak: aki nem tanult meg görögül az iskolában, fogjon neki most! És komolyan vegyék figyelembe a Lélek vezetését a szolgálati kirendelés előtt, hogy ahová

meghívják őket, oda van-e küldetésük személyre szólóan, vagy sem. A lelkipásztorok legyenek nagyon hűségesek és pontosak!"

*

Egy remek karácsonyi éneket és verset közlünk még Páth testvértől. Az ének először „A hit hangjai” tizenkettedik „átdolgozott és bővített kiadásában jelent meg 1981-ben, a Gyermekek Bibliaköri Énekek” c. függelékben, majd a Baptista Gyülekezeti Énekeskönyvben (Bp. 2003.) a 73. szám alatt. Adjon az Úr vigasztalást a gyászolóknak, új erőt a megfáradtaknak!

Bárcsak sok követője lenne az Úr elköltözött alázatos tudós szolgálójának, aki azért lehetett az, aki, mert a mi Urunk Jézus hűséges követője volt!

Dr. Almási Mihály

Betlehemi mezők

Unisono

1. Bet - le - he - mi me-zők, tar - ka ré - tek, Csen-dül fő - löt -
 2. Bet - le - he - mi me-zők ár - va né - pe! Le-gyen jó - a -
 3. Bet - le - he - mi me-zők szép ha - tá - ra Em - lé - kez - tet

te - tek an-gyal - é - nek Is - ten föld - re szál - lott
 ka - rat, le-gyen bé - ke! Ez az ö - rök Is - ten
 az Úr ír - gal - má - ra: Itt kö - szön - tött Krisz - tus

gyer-me-ké - nek; Bet - le - he - mi me-zők, tar - ka ré - tek.
 ren - de - lé - se, Bet - le - he - mi me-zők ár - va né - pe.
 a vi - lág - ra, Bet - le - he - mi me-zők szép ha - tá - ra.

Szöveg: Páth Géza

Dallam: Magyar népi dallam

Harm.: Lukács Géza

Copyright Magyarországi Baptista Egyház, 2003, Szöveg, harmonizáció

Dr. Páth Géza: Karácsonyi gondolatok* (Tit 2,11-13)

Ahogy a gyermekek izgalommal keresik a karácsonyfa alatt az ajándékokat, legyünk most mi is néhány percre újból gyerekek, és keressük meg azt a kincset, amit a nagy ajándékozó elrejtett számunkra ebben az igében. Ha egy mondatot elemezni akarunk, az első dologunk a mondat állítmányának megkeresése. Ez a hely, ahol már annyi mondatot elemeztünk közösen, megengedi, hogy az igei üzenetet ilyen iskolás formában próbáljam megközelíteni és ennek alapján szólni a karácsony tényéről, lényegéről, egyetemességéről és következményéről.

1. Karácsony ténye

Bár mindent olyan könnyű lenne megtalálni, mint a felolvasott mondat állítmányát. Az eredeti görög szöveg ezzel a szóval kezdődik: „Megjelent...” Amint a legtöbb nyelvben, a görögben is az állítmány szokásos helye a mondat végén van. Azzal, hogy a mondat elejére tette az író, különös hangsúlyt kívánt adni a szónak. Ezzel mintegy nyomatékosan alá akarja húzni a megjelenés tényét. A jászolbölcső, a pásztorok csodás története a betlehemi éjszakában, az angyalok megjelenése, a napkeleti bölcsek hosszú utazása és tisztességtétele a Megváltónál mind csak hangulatos legenda..., hangoztatták azok, akik a karácsony tényét akarták megkérdőjelezni. Tudományos eszközökkel Jézus történetiségét ma már nem lehet kétségbe vonni. Hiszen olyan valóságos történeti eseményekkel határolja be pl. Lukács az Ige testet öltését, melyeknek hitelessége kétségbe nem vonható.

2. Karácsony lényege

Miután az állítmányt tisztáztuk, az alanyt kell megkeresnünk. „Az

Isten kegyelme...” Ha megnézünk egy szótárt, a „charis” szó jelentését így adja meg: kegy, kegyelem, szívesség, hála, jóindulat, valaminek az önkéntes megcselekvése, amire nincs kötelezve az illető, a jóakaratra gyakorlati alkalmazása... Az apostol ezt a kegyelmet két jelzővel pontosítja: egy birtokos jelzővel és egy tulajdonság jelzővel. Nem mindegy az, hogy kitől kapjuk a kegyelmet... A másik pontosító jelző: „üdvözítő” ez a szó összecseng az angyali híradás szavaival: „...mert született néktek ma a Megtartó...”

A Szótér szó jelentésének sokszínűsége miatt az „üdvözítő kegyelem” azt is jelenti „megmentő – megváltó – megtartó kegyelem”.

Mitől is válik ez az ige szíveket meglengető karácsonyi üzenetté? – Attól, hogy Isten megmentő kegyelme igazán Jézus Krisztusban fejeződött ki az emberek előtt is nyilvánvaló módon.

3. A karácsony egyetemessége

Még két kérdést kell tisztáznunk: kinek? és miért? Az angyal az Úr földre jövelekor ezt mondta a pásztoroknak: „Ne féljete! Mert íme hirdetek néktek nagy örömet, mely az egész népnek öröme lesz!” Bármilyen csodálatos is ez kegyelem, de ha nem vonatkozik rám, nem jelentene számomra különleges örömet. Ha ki lennék zárva... Miért nem jelent a karácsony ma sem minden embernek maradéktalan örömet? – Mert elutasítják az ingyen felkínált kegyelmet.

4. A karácsony következménye

A miéltre a 12-13. vers adja meg a választ. Ez a két vers dióhéjban foglalja össze a keresztyén életet Jézus Krisztus első és második megjelenése között.

Az első: megtagadni a hitetlenséget. Más szóval hátat fordítani a világnak, előző életünknek (a döntés!). Ezzel együtt jár a világi kívánságok megtagadása is! Elmélet és gyakorlat kérdése egyaránt.

A második: odafordulni Krisztushoz. Ennek párosulnia kell azzal, hogy józanul, igaz emberként, istenfélő életet élünk.

Ezekre tanít meg bennünket Isten üdvözítő kegyelme. Mindezek megtanulásával kell töltenünk a tágabb értelemben vett advent idejét.

Vajon ezen a téren milyen tanulónak bizonyultál? A bizonyítvány-osztás ideje közeleg. Bárcsak ott állana benne a megjegyzés: felsőbb osztályba léphet!

Mélyen átérezve e gondolatok jelentőségét, érthetjük meg az énekírot:

Én nem tudom, mért szeretett úgy minket

Kit hódoló angyalsereg imád,

S miért akart Ő bűnös tévedőket

Megkeresni, mint pásztor elveszett juhát.

Csak azt tudom, lejött közénk a földre,

Hol jászolágy volt első otthona

S hogy kicsiny Názáret ács műhelyén át

Eljött Megváltónk, Isten egyszülött Fia.

***Az elsárgult papíron lévő gondosan gépelt kéziratot dr. Páth Géza testvér fia, Páth Harold bocsátotta szerkesztőségünk rendelkezésére. Köszönjük.**

A szövegből nyilvánvaló, hogy a Baptista Teológiai Szeminárium egy régi karácsonyi ünnepén elhangzott rövid prédikációt olvashattunk.

Páth Géza:

KARÁCSONYI VÁGYAK

*Csillog az égnek sok pici lángja,
Sok pici gyertya csillog a fán.
Sok pici gyermek sok pici vágya
Teljesedik be épp ma talán!*

*Sok-sok ezer szív várta, remélte;
Várta, remélte sok-sok igaz:
És ímé eljött népe Reménye
Bűneiből megváltani azt.*

*Jászola mellett sok-sok ajándék;
Sok-sok ajándék, s mégsem elég!
Mert a szívemre hű szíve vár még
Több neki, mint bármi egyéb!*

Bőrönd

Hétéves forma lehettem, mikor az ágyam alá tettem a kis bőröndöt, ha gyorsan menni kell, már ne kelljen csomagolnom. Kicsi volt, hozzám képest akkor nagy. Egy csat volt rajta középen, azzal záródott.

Kék színe kissé már megkopott, ezért sose mostam meg, nehogy elveszítse maradék pöttyeit. A legszükségesebbeket tettem bele. Könyv: József Attila: Altató, karkötő – amolyan színes műanyag kis virágokkal, kis dobozban még kisebb doboz, abban pedig a legkisebb és a legkisebbnél az egyel kisebb, amiben egészen a láthatatlanig kicsinyültek a dobozok. Így a legutolsó dobozba mindig lehetett valami újat gondolni, akármit és ezért mindig volt egy legutolsó utáni is!

S persze az elmaradhatatlan félszárnyú angyal is ott lapult. Talán ezért maradt örökérvényűen bennem az a tudat, hogy bár angyalok vannak, de valahogy csak a félszárnyúak ereszkednek le földi világunkba, így nem lehet őket hibáztatni, ha félbe hagyják dolgainkat és nem is tudnak egészen az Égig emelni!

Aztán gyermeki jótékonyságból – és persze meg is sajnáltam angyalkámat – kértem az Istent, hogy ha már az Ő angyalának csak egy szárny jutott, növesszen rám is egy szárnyat, hogy mindenki jól járjon. Sokáig nem tudtam, melyik oldalamon kezd növekedni a szárny, míg egy napon különös dolog történt. Szokásos diófára mászási túrámat míveltem... a szembe szomszéd fája volt ez... akkor még nem tudtam, hogy én is együtt növök a fával, ezért nem lesz sem könnyebb, sem nehezebb az idő múltával eme gyakorlat. A gyermeki bátorság határtalan, ezért minden valamire való gyermek félelem nélkül indul bármelyik fa megmászásának, mint akkor én. Esett az eső és a szél is erősen kiabált, s a megszokott második lépésemnél megcsúszott jobb lábam, majd baloldalamra estem. A késő őszi avarban feküdve csak a gyülekező sötét felhőkbe kapaszkodott tekintetem – ma is nagy tanulság! –, erre nézve újra indultam a vastag ágat megcélozva. Harmadik esésem után már csak a faágon ülve eszméltem, hogy sem nyoma, sem fájdalom nincsen zuhanásaimnak és röpke pillanatok alatt magam sem tudom hogyan, magasból hallhatam újra a télre itt maradt madarak énekét.

Akkor tudtam, hogy baloldalamon kinőtt a szárnyam. Ez a nap volt az a születésnapom, amit csak azóta is ketten ünnepelünk: a félszárnyú angyalom és én...

A bőrönd tehát ott lapult minden nappal és éjszaka ágyam alatt. Ahogy a csillagok feljöttek az Égen, pillám lehunyása előtt még egyszer végig gondoltam a mozdulatot. Ha eljön a világ vége, kikapom a bőröndöt az ágy alól, s mehetünk a két szárnyú angyalokhoz, mert minden szükséges nálam van már. Így vártam a világ végét, olyan természetesen, amint az óvodások várják, hogy iskolába mehessenek. Hogy honnan tudtam, hogy egyszer nyilvánvalóan bekövetkezik, ki tudja, mert hétévesen mit sem tudhat az ember lánya a biblikus igazságokról. Mégis tudatos elhatározottsággal készültem az Omega beteljesedésére.

Aztán teltek a napok, évek..., s a kis bőröndöt felváltotta a nagy. A kék pöttyöket a sötét egyszínűség. Így nézek rá ma este sötét keményfedelű bőröndömre, nem az ágyam alatt, hanem a szekrényem tetején. A mélységből magassággá emelkedett életfilozófia egy kérdést fejteget hát: most mi van a bőröndben? Semmi. Üres. Mindig tele, majd megint üres. Rendelt időben megtöltöm, de nem az univerzális utazásra, csak Nürnbergbe és Tokyo cseresznyefáihoz való találkozásra. Könyv: Kundera, karkötő – amolyan fából faragott szerény kivitel, haszontalan holmik, ruha, cipő, szemspirál, rúzs... de valami megmaradt: a legutolsó doboz, amibe ma is azt képzelek, amit akarok és tudom a legutolsó dobozba mindig lehet valami újat gondolni, akármit és ezért mindig van egy legutolsó utáni is!

30 éves forma lehetek, ma ágyam alá teszem bőröndöm, üresen mégis teli a legszükségesebbel: félszárnyú angyalommal, aki titokban újra és újra tölti legutolsó dobozomat.

Erdélyi Valéria

Olvasóink írják

„...Jó volt olvasni az örömhírt, az égi és a földi jó híreket. Veletek örültünk a Szőkepusztai Konferencia képeinek, beszámolóinak, olyan színes, érdekes volt, mintha ott lettünk volna! ... Júliusban kórházban voltam, de augusztus elején (egyelőre bottal) ott lehettem az imaházban, bemerítkezésem 60. évfordulóján együtt örült velem a gyülekezet. A délelőtti ige: Isten ígérete, szövetségkötése Nóéval. Lelkipásztorunk többször említette a szövetségkötést így: „Isten így szólt: kedves Nóé, szövetséget kötök veled ismét...” – Mivel az én leánykori nevem Nóvé Anna, üzenetként fogadtam ezt: Kedves Nóvé Anna, szövetséget kötök veled ismét.” – Hálas vagyok a 60 évért, és ezért az üzenetért.

60 évvel ezelőtt Patkás Gábor lelkipásztor által 12-en merítettünk be Békésen a Kettős-Körösben, azóta négyen már az Úr Jézusnál vannak, nyolcan különböző gyülekezetekben élünk és az Úréi vagyunk. Hálaadásomat Venyercsán László testvér versével mondtam el:

*„Uram, most megköszönöm a kegyelmet,
az életet, az éveket,
a remény szívárvány-hídját,
ahol nevemet az Élet-könyvébe írták.”*

(Gulyás Ernőné, Újpest)

Tisztelt Szerkesztőség!

Amikor bevezették a sorsolósos könyvjutalmat, én mindjárt az első héten sorra kerültem. Évek múltán a sorsoló keze most újra nekem kedvezett. Köszönöm a könyvet, valóban nagy ajándék volt számomra, mivel a Gerzsenyi: Vallomás c. verseskötetet kaptam. Ez még hiányzott a sorból, nagyon örülök neki, mint a legújabb verseskötetnek is. Mellékelek egy kis köszönőt Sándor testvérnek – nagy tisztelettel!

Köszönöm, Mester!

*Sándor könyvét, ahogy lapozgatom,
hosszasan időzik el gondolatom,
s ujjaim bénítva nem lapoz tovább,
olvasom újra és újra e csodát.*

*Megismerem Tőle, milyen az ember,
mennyszer mondana nemet, de nem mer.
Mert megtapasztalta, mit hoz az igen,
minden terhe könnyebb lett egyszerűben.*

*Elvesztegettem már vagy ötven évet,
mire az ő Istene az én Istenem lett.
Irkálgatok, ám nem mindig lelkesen,
kezdő vagyok ebben is teljesen.*

*Sándor, a könyved fellelkesített,
hol nevetésre, hol sírásra késztet.
Köszönöm Mester, mind az egészet,
tettekre buzdítasz, s írásra késztesz!*

Nagy tisztelettel: Sáfri Jánostól

Kedves „Jó Pásztor” Szerkesztőség!

... Valahányszor kézhez kapom az alapítvány lapját, mindannyiszor nagy érdeklődéssel olvasom. Imádkozom, hogy az Úr továbbra is áldja meg munkájukat! A lapban rendszeresen megjelenő keresztretjvény által több bibliai ismeretre teszek szert, ezért szeretem megfejteni. Köszönöm dr. Sajben Klára testvérnőnek a fáradozását! Isten áldását kívánom további munkájukra.

(Kissné Ady Éva, Békés)

Köszönjük a sok szép képes beszámolót úgy a Szőkepusztai Konferenciáról, mint a nyári gyermektáborozásról. Mi is boldogan emlékeztünk vissza október második vasárnapján a múlt évi szőkepusztai táborozásra, mert bemerítési ünnepélyünk volt, és a mi kedves lelkipásztorunk kislánya is ott volt a bemerítkezők között, aki boldogan tett bizonyosságot arról, hogy tavaly a gyermektáborban fogadta szívébe az Úr Jézust. Nagyon áldott ünnepélyünk volt délután is, amikor hálát adtunk a szépen felújított és megnagyobbított imaházunkért.

(Bathó Erzsébet, Rév-Komárom)

JÓ PÁSZTOR

Kiadja: JÓ PÁSZTOR KÖZHASZNÚ ALAPÍTVÁNY

PMB 12. PK 60.255/2002/4.

Számlaszám: 11742252-20061533 OTP Bank Rt.

Adószám: 18696619-1-13

Tel.: 06-20/886-0845 • Fax: 06-24/468-108

Levelezési cím: 1431 Budapest, Pf. 171

E-mail cím: jopasztor@baptist.hu • www.jopasztor.baptist.hu

Felelős szerkesztő és kiadó: Dr. Almási Mihály

Irodalmi szerkesztő: Gerzsenyi Sándor

Zenei szerkesztő: Tóka Szabolcs

Jelen számunk fotóit Dr. Czerny Károly, Sándor Dávid

és Papp Szabolcs készítette.

Nyomás: Mátyus Bt. • HU ISSN 1786-268X

Jó földiné Petrik Évára emlékezünk

Augusztus 25-én nagy-nagy sokaság vette körül Jó földiné Petrik Éva sírját Órbottyánban. 45 évet kapott az Úrtól. Osztottak a nagy család fájdalmában az ország minden részéről érkező iskolatársak, munkatársak, barátok, testvérek. Négy évvel ezelőtt, kislánya bemutatásánál mosolyogva mondta: „gyesről megyek majd nyugdíjba”. Tényleg így történt, gyógyíthatatlan betegsége miatt nyugdíjazták. Diplomáit a fiókba rakta, örömmel, szeretettel és odaadással nevelte gyermekeit. Megőrizte derűjét és a szenvedésben is megmaradt sziklaszilárd hitű. Hét évvel ezelőtt költözött az Úrhoz édesapja. A két sírhanat egymás mellett fekszik. Utolsó szava ez volt: „Elkészültem apu, indulhatunk!” A vigasztalás ígéit lelkipásztor, Meláth Attila hirdette a Fil 1,21-24 alapján.

Néhány sort idézünk Zsuzsa barátnője leveléből, aki Németországban orvos, hazajött a temetésére, leírta amit a sírnál mondani szeretett volna, de nem volt hozzá ereje. Egyszer Tahiban is ott volt az 5 nevelt gyermekével. A mellékelt fényképet is ő készítette egy hónappal Éva halála előtt.

„Nehéz bármit is mondani. Nem is tenném, ha nem érezném azt, hogy üzenetet hoztam mindenkinek, aki most gyászol. Éva élete utolsó hónapjaiban sok időt töltött

nálunk, velünk. Tavasszal eljött hozzánk, kimondva-kimondatlanul elbúcsúzni, néhány békés nyugodt napot eltölteni velünk, mielőtt hazatérne az ő gondoskodó szeretett Atyjához. Az idejét legszívesebben azzal töltötte, amit annyira szeretett: kertészkedett. Virágokat ültetett nekem, növényekkel telepítette be a kis kerti tavunk partját, mosolyogva szemlélgette a művét, ha megpihent a mi „barátság-sarkunk” kispadján a virágba borult almafa alatt. A sziklakertbe gondosan lépőköveket helyezett el nekem, hogy ha majd egyedül fogom gondozni kivirágzó kertünket, akkor kényelmesen tehessem azt.

Ahogy dolgozott, ahogy szeretettel, gondosan ültetgette a növényeket, amiket név szerint ismert, szinte barátként mutatott be nekem, csak csodáltam őt... csodáltam azt a derűt, azt a békés elfogadó nyugalmat, ahogy teremtett valamit, amiről pedig sejtette, hogy ő már nem láthatja virágba borulni. Most nincs egy talpalatnyi föld körülöttem, amiről ne ő jutna eszembe, nincs egy zug az otthonomban, mi ne őrá emlékeztetne. A dúsan burjánzó tátika, a piros bogycok a bokrokon, a hajnalban kinyíló tavoróza, a petúniák, a margaréta, mind-mind Éváról mesél...

Éva olyan ember volt, aki mindenkinek ültetett virágot, mindenkinek hagyott magából szépséget, szeretetet, emlékeket, amin mosolyogni kell, gondolatokat, amik támaszt adnak a nehéz időkre, nem ismertem nála jobb embert. Még ezt a szörnyű betegséget is méltósággal, türelemmel viselte, csak az ittmaradókért aggódott. Hiánya most betölthetetlen űr, de megtaláljuk őt abban a sok szépségben, szeretetben, és hitben, amit életében nekünk ajándékozott.

Ne legyetek szomorúak, az Atya már magához ölelte őt!

Lehetne szebb karácsonyod

Ő áthidalta a végtelen űrt,
hogy békét hozzon számodra.
Neked csak egyet kellene lépned,
hogy rátalálj felebarátodra.

Az ő megcsúfolt fejére szállt
e földön minden bűn és átok.
Neked csak ki kellene mondanod
végre:
Testvér, nyújts kezét. Megbocsátok.

Emberré lett e földön, s belehalt,
hogy végre emberré lehess – általa.
Ti meg azon emésztitek magatokat,
hogy melyikőtöknek lehet igaza.

Feltámadott és mennybe ment,
így akar mindenkit üdvözíteni.
S te olyan könnyelműen járod utad,
mintha nem akarnál fölnt vele lenni.

Gerzsenyi Sándor

A szép karácsony

Azon az első „csendes éjszakán”
Nem tudta senki más, csak égi Atyja,
Hogy ott, a szűkös istálló-tanyán
Szűz Mária a Messiást ringatja.

Örvend a föld, karácsonyt ünnepel.
Zendül az ének: Íme, itt a váltság!
A Béke Nagy Királya jött közel!
Mégis sokan a „kis Jézust” imádják.

A szép karácsony áldott ünnepén,
Ha a fenyőfán kigyúlnak a fények,
Te álmélkodj a „testté lett Igén”!
És adj hálát a béke Istenének!

Tanulj szeretni, alázd meg magad,
Kezedet nyújtsd szép simogatásra.
Mutasd be Jézust, ne légy hallgatag.
Úgy élj, hogy bárki benned Krisztust
láss!

Gerzsenyi Sándor

KVÍZ KÉRDÉSEK A TÚZRÓL

A kérdések összeállításának alapötlete a **Vetés és Aratás** című folyóiratból származik.

Melyik a helyes válasz, és hol van megírva?

Beküldési határidő: 2013. január 20.

1. **Mely gonosz városok pusztultak el tűz által?**

- a) Samaritanusok falvai
- b) Sodomá és Gomora
- c) Jerikó és Ai

2. **Kinek mondta Izsák: „Íme a tűz és a fa”?**

- a) Izmáelnek
- b) Sárának
- c) Ábrahámnak

3. **Ki látott égő csipkebokrot, amely nem ég el?**

- a) Mózes
- b) Áron
- c) Józsué

4. **Ki égette fel a filiszteusok vetését, állatok szenvedése árán?**

- a) Dávid
- b) Saul
- c) Sámson

5. **Egészítsd ki ezt a mondatot: „Ha a fa elfogy,”**

- a) „vásárolni kell újabbat”
- b) „kialszik a tűz”
- c) „vágj ki egyet az erdőből”

6. **Ki mondta az eljövendő Messiásról: „...olyan Ő, mint az ötvös tüze”?**

- a) Bemérintő János
- b) Ézsaiás
- c) Malakiás

7. **Ki mondta azt, hogy az Úr Jézus Szentlélekkel és tűzzel keresztel majd?**

- a) Malakiás
- b) Ézsaiás
- c) Bemérintő János

8. **Milyen esemény alkalmával jelentek meg kettős tüzes nyelvek?**

- a) Páska ünnepe
- b) Pünkösöd ünnepe
- c) Templom szentelési ünnepe

9. **Jakab mondja: „A is tűz”.**

- a) Lélek
- b) Harag
- c) Nyelv

10. **Kinek az áldozatát emésztette fel égi tűz, Izráel Istene hatalmának bizonyítására?**

- a) Gedeon
- b) Jefte
- c) Illés

Az előző feladvány helyes megfejtése:

1/b, Tárzusban (ApCs. 22,3); 2/a, Római – (ApCs 10,1); 3/a, Három (Jób 2,11); 4/b, Hágár (1Móz 16,15); 5/c, Potifár (1Móz 39,1); 6/a, Gábirel (Dániel 8,16-17); 7/b, Metuselah (1Móz 5,27); 8/c, István (ApCs 7,58); 9/c, Issakár (1Móz 35,23), 10/c, A naini özvegy fiát (Lk 7,14-15), 11/b, Júdásnak (Júd 1,1); 12/b, Corában (Bír 13,1, 13,24).

A megfejtést beküldték: Piros Elemérné (Bp), Mészáros Lajos (Bp), és további 72-en, (Lásd a keresztretjevényt megfejtők névsorában a csilaggal jelölt neveket.)

Gratulálunk!

IMMÁNUEL!

*Kijelenti a próféta,
Hogy a szűz foganni fog.
Valóság lesz a világnak
Az isteni szent titok.*

*Igen! A Szűz gyermeket szül.
Érkezése már közel.
Az ő neve drága himnusz.
Messiás, Immánuel!*

*Csillag fénye jelzi útját,
Várnak rá a nemzetek.
Így szól majd az égi kórus:
Emberek, figyeljetek!*

*Halál árnyékának völgye
Elengedi foglyait.
A szent Fiú az üdvösség
Útján járni megtanít.*

*Immánuel az ő neve!
Véle Isten jár velünk,
És hogyha ő mellettünk él,
Ki lehetne ellenünk!*

*Immánuel nálad zörget.
Tárd ki szíved, hívd be őt!
Általa nyersz békességet,
Bűnt legyőző szent erőt.*

*Mikor hullsz előtte térdre?
Mondd, mi lesz a válaszod?
Az az egyetlen megoldás,
Hogy az élted átadod.*

*Nincs jobb válasz, mint azonnal
Ővele indulni el.
Immánuel az ő neve,
Szeretettel átölel.*

*Nincs erő, mely tőle minket
Elszakíthat. – Ő az Úr!
Fia érdemében végül
Koronát ad – válaszul.*

Gerzsényi Sándor

A JÓ PÁSZTOR

megtalálható az interneten is:

www.jopasztor.baptist.hu

GYEREKREJTVÉNY

Kedves Gyerekek!

Sokak élete megváltozott az angyal üzenete miatt. Lukács és Máté evangéliuma 1. fejezetében találhatóak az alábbi mondatok. Azonosítsd a személyeket az egyes kijelentésekben!

1. Azt mondtam:

„Ne félj Mária, mert kegyelmet találtál az Istennél!”

Én vagyok(Lk 1.)

2. Azt kérdeztem:

„Hogyan lehetséges ez...?”

Én vagyok(Lk 1.)

3. Azt kérdeztem:

„Hogyan is lehetséges ez, hogy az én Uram anyja jön el énhozzám?”

Én vagyok(Lk 1.)

4. Ezt csinálta:

„...amikor felébredt álmából, úgy cselekedett, ahogyan az Úr angyala parancsolta neki: magához vette feleségét...”

Ő volt(Mt 1.)

5. Azt mondtam:

„...az Istennek semmi sem lehetetlen.”

Én vagyok(Lk 1.)

6. Azt mondtam:

„Íme, az Úr szolgáló leánya: történjen velem a te beszéded szerint!”

Én vagyok(Lk 1.)

7. Szentlélekkel megtelve azt mondtam:

„Te pedig kisgyermek, a Magasságos prófétája leszel, mert az Úr előtt jársz, hogy előkészítsd az ő útjait...”

Én vagyok(Lk 1.)

8. Kiről szól ez utóbbi prófécia?

.....

Megfejtésül küldjétek be a sorszámmal tartozó neveket és pontos igehelyeket.

Beküldési határidő: 2013. január 20.

Címünk: Jó Pásztor Alapítvány, 1431 Budapest, Pf. 171.

Az előző rejtvény helyes megfejtése: BÍBORÁRUS

Helyes megfejtést küldtek be:

Katona Réka (Bp), Halász Tamás (Bp), Surányi Zoltán (Bp), Kovács Ákos (Bp), Laczkovszki Áron (Bp), Doboróczi Piroska (Bp), Varsóci Kristóf Erik (Bp), Buffham Nicolas (Bp), Viktóri Martin (Bp), Gábora Márk (Bp), Surányi Péter (Bp), Simon Dóra (Bp), Marton Márk (Bp), Marton Lukács (Bp), Marton Sára (Bp), Borbélyi Bettina (Szigethalom), Farkas Alex (Csengőd), Majnár Titusz (Törökszentmiklós), Vári Tímea (Kiskőrös), Szentesi Molli (Pécel)

Gratulálunk!

Karácsonyi Könyv-, CD- és DVD-ajánló

Karácsonyi ajándéknak ajánljuk legújabb könyvünket: Gerzsényi Sándor: Fölfelé a hegyoldalon című vers és prózai kötetét, valamint néhány CD-t és DVD-t. Ez utóbbiak teljes egészében vagy részben karácsonyi énekeket is tartalmaznak.

Gerzsényi Sándor:
Fölfelé a hegyoldalon
(verseskönyv) 2000 Ft

Héthalmi: „A világ Üdvözítője”
CD vagy DVD 2000 Ft

Héthalmi: „Maradj velem!”
CD vagy DVD 2000 Ft

Földe szállt a szeretet,
karácsonyi CD 2300 Ft
Pesterzsébeti énekkar

„Emlékezz vissza az útra...”
CD 1900 Ft
Pesterzsébeti énekkar

Kiadványaink megrendelhetők:

Jó Pásztor Evangéliumi
Könyvterjesztő Szolgálat
1431 Budapest, Pf. 171.

Tel: 06-20/886-0712

E-mail: jopasztor@baptist.hu

„Igen, vannak még csodák! A baptista közösség példát mutatott

Hogy mire képes a hit, a szeretet, az összefogás? Van-e még ilyen a mai világban? A mai világban, amikor »pénz beszél, kutya ugat«? A mai világban, amikor közösségeink szétesnek, mert nincs összetartó erő... Nem akarunk részt venni egymás életében... Nem bízunk sem Istenben, sem emberben... A közösség egyik alapja az, hogy az összetartozó emberek osztoznak egymás örömeiben, bánatában. Átsegítik egymást – közös hittel és közös akarral – a nehézségeken. És találkoznak egymással. És törődnek egymással. De tény, kell egy hely, ahol találkozhatunk.

És ha nincs egy hely, bizony meghal a közösség. A kiskunlacházi baptisták azonban példát mutattak nekünk. Nekünk, akik sopánkodunk, és legyintünk csak gyakran, ha valamit el szeretnénk érní. Mert a többség azzal intézi el a közösség álmait:

»Ugyan, mit tehetnék én? Kevesek vagyunk ehhez... Úgyse lesz belőle semmi...«

Ők az álmukat nem hagyták annyiban! És bármennyire is kisszámú a lacházi baptista közösség, nem hullottak szét, nem adták fel! Tettek érte! Segítséget kértek és kaptak, és lám, felépült a templom! A mai világban! A helyi baptista közösség megmutatta, még manapság sem lehetetlen... Ha megvan a hit, a szeretet és a közös akarat, ha mindenki megteszi azt, amire ő maga képes, bármily csekélységnek is tűnik, akkor nincs lehetetlen! A mai kor a magányosság kora. Rengeteg ember küzd egyedül, reménytelenül. És a »bölcs« társadalmi filozófiák és pszichológiák még támogatják is ebben! »Csak magadra számíthatsz! Neked kell megoldani! Ha te nem teszed meg, senki nem teszi meg helyetted! Valósítsd meg önmagad! Törődj magaddal!« Egy összetartó közösségben ellenben ezek a mondatok így hangzanak: »Számíthatsz ránk! Segítünk megoldani! Melletted állunk, segítünk abban, hogy meg tudj tenni! Köszönjük, hogy hozzánk tartozol, és segítesz megvalósítani közös álmainkat! Törődünk veled!« S ha lelki közösségről van szó, mindemellett ez is elhangzik: SOSEM VAGY EGYEDÜL! Mindannyiunknak tartoznia kellene legalább két – egy szűkebb és egy tágabb –, ilyen elveken működő közösséghez. Az egyik a család, a másik a lelki (egyházi) közösség... S így talán megértenénk, mit jelenthet pl. egy klub, egy település, egy ország, egy nemzet közösségéhez tartozni. Ha nem szaggattuk volna szét a kötelekeket, ha nem téptük volna fel a gyökereket, s ha mernénk újra Istenben és emberben is bízni... Gondolkodjanak el rajta!

Merítsünk erőt, példát és bátorságot a kiskunlacházi baptistáktól!

Gyovai Margit, felelős szerkesztő

Az ő közösségükről és egyházukról dr. Almási Mihály lelkipásztor, teológiai professzor a következőket mondta el:

A kálvinizmust évtizedekkel megelőzve, 1523-ban, a lutheranizmussal szinte egyidőben érkeztek az első anabaptista reformátorok Magyarországra, Schröter Kristóf, majd Fischer András és Kisszebeni János. Dr. Zoványi Jenő református teológiai professzor *A reformáció Magyarországon 1565-ig* című könyvében részletes pontossággal tárgyalja a magyarországi anabaptisták mozgalmát, azok puritán életét, üldöztetését és vértanúságát. Ő emelt hazánkban először méltó emléket a mártír prédikátornak, Fischer Andrásnak. Fischer András és társai munkássága nyomán a bemejítő mozgalom az Alföldön Debrecenig, Erdélyben pedig a havasokig terjedt.

Fischer 1540-ben történt kivégzése nem veti vissza a baptizmust. 1563-ban a velencei követ úgy látja, hogy »a magyar urak nagy része lutheránus vagy anabaptista« (Marcali, Világtörténet VIII. k. 376. old.). Erdélyben Bethlen Gábor fejedelem 1621-ben kezdte el a morvaországi anabaptisták letelepítését. A folyamatos üldözés, amelynek egyik végső fázisát Mária Terézia 1763-as dekrétuma indította el, gyakorlatilag fölmozsolta az anabaptizmust. Csak szórványosan lelhető fel közel egy évszázadon át. 1848. március 15-én kitért a forradalom. Az 1848-as törvények nekünk, baptistáknak igen jelentősek. . .

1846-ban Hamburgból hat bemejített fiatalember indult haza. Közülük kettő Bécsben, kettő Pécsen, kettő pedig Pesten kezdett missziót. Rottmayer János pesti úttörő munkája igen eredményes. A baptista misszió második megszervezése az ő nevéhez fűződik. 1873. március 6-án érkezett Meyer Henrik Pestre. Ő volt Istennek az a kiválasztott szolgálója, aki harmadszor szervezte meg a baptista missziót hazánkban. Azóta töretlen ez a munka az egész Kárpát-medencében.

Az újjászervezés utáni évek fontos eredménye, hogy a vallás szabad gyakorlásáról szóló 1895. évi XLIII. törvénycikk alapján, a szükséges okmányok (hitvallás, szervezeti szabályzat) benyújtása után 1905-ben a vallás- és közoktatásügyi miniszter a baptistákat elismert vallásfelekezetté nyilvánította a 77092/1905-ös számú miniszteri körrendelettel. 1947-ben az országgyűlés a XXXIII. törvényben egyenjogúsította a vallásfelekezeteket. . . 1998. dec. 10-én írtam alá – mint a Magyarországi Baptista Egyház elnöke – a történelmi egyházak és a Magyar Kormány között létrejött megállapodások egyikeként a Baptista Egyház és a Kormány megállapodását. A Baptista Egyház egyházi státuszát első körben ismerte el a Parlament 2010-ben. A baptisták a világon a legnagyobb protestáns közösség. Magyarországon közel 300 településen vannak jelen, létszámuk mintegy 50 000 fő. Dr. Kocsis Elemér debreceni református professzor szerint a reformátusok és baptisták között az egyetlen lényeges különbség, hogy a baptisták csak hitvalló felnőtteket keresztelek teljes vízbereléssel.

Kiskunlacházán 125 éve alakult baptista gyülekezet, az első imaház 85 éve épült. Hálásak vagyunk Istennek azért, hogy fölépülhetett az új imaház, és hogy mostantól minden vasárnap délelőtt 10 órakor istentiszteleteket tarthatunk a régi-új helyen.”

**A fenti cikk képes riportként jelent meg a „A mi újságunk” c. kiskunlacházi lap 2012. novemberi számában (2–3. oldalon), mely teljes egészében megtekinthető a www.amiujsagunk.kiskunlachaza.hu oldalon.*

A hit példája: régi helyett új

Imaházmegnyitás Kiskunlacházán

Hangulatos, igazi lélekemelő ünnepsége volt október 7-én a Dömsödi Gyülekezetnek és Körzetének. Ezen a napon nyitották meg ugyanis az új baptista imaházat Kiskunlacházán. Példaértékű lehetne az itt tapasztalt összefogás, melynek eredményeként közel fél év alatt elkészülhetett ez a szép épület.

Isten jóságának köszönhetően szikrázó napsütésben köszönthettünk mindenkit, aki eljött erre az alkalomra. Az imaház tornyán lévő kereszt messzire mutatva hirdette, hogy itt ma különleges esemény lesz. A vendégek lassanként meg is érkeztek. Az örökzöld növényekkel díszített egyszerű, világos és tágas imaház zsúfolásig megtelt a hívők seregével és a sok érdeklődővel. Olyannyira, hogy az ünnepi alkalomra készült énekkarnak már csak az udvaron jutott hely, de többen az épület előtti padokon ülték végig az istentiszteletet. Az imaházmegnyitó ünnepségen részt vett dr. Répás József polgármester, dr. Czerny Károly építész, az imaház kivitelezője, valamint a különböző felekezetek képviselői.

Az ünnepi istentisztelet elején dr. Almási Mihály lelkipásztor, dr. Répás József polgármesterrel együtt vágta el az imaház bejáratában kifeszített nemzeti színű szalagot, majd közösen elénekeltük a Himnuszt, ezzel is Istennek ajánlva ezt az épületet és az életünket. Az új imaházban először hálaadó imádság hangzott fel, és a gyülekezet éneke is ezt erősítette meg: „Uram, oly szép a templomod!”

Ezután egy rövid történelmi utazáson vehettünk részt, amelyen dr. Almási Mihály lelkipásztor kalauzolt el minket a múltba, egészen az első kiskunlacházi imaház létrejöttéig. Ezt követően Hajdú Sándor testvér mondott egy gyönyörű verses köszöntőt Somogyi Imre tollából. Utána Bazsinka József teológus, Prima Primiissima Díjas tubaművész Händel egyik zeneművét adta elő, melynek hangjai nemcsak a templom épü-

letét, de a nyitott ablakokon és ajtón keresztül az egész utcát betöltötték.

Az ünnepi istentiszteleten Katona Béla pesterzsébeti lelkipásztor hirdette Isten igéjét. Bátorította a gyülekezetet – Anna példájával – a buzgó könyörgésre, az áldozatos életre.

A prédikáció után az énekkar énekét hallgathattuk meg ismét az udvarról, beénekelve az imaházat és a hallgatók szívét.

Ezt követően Kovács Árpád testvér emlékezett vissza őseire: dédapjára, Kovács Józsefre, aki a kiskunlacházi gyülekezet egyik alapító tagja volt; valamint nagyapjára, Kovács Sámuelre, aki az előzőleg lebontott imaház építésében vállalt nagy szerepet. Bizonyágtételében megemlítette azt is, hogy az új imaház falán található alapító okiraton valószínűleg nagyapjának a kézírása szerepel. Felhívta figyelmünket, hogy milyen nagy összefogás eredményeként épült fel az előző imaház 1928-ban, egy parányi hívő nép közös óhajaként.

Dr. Almási Mihály lelkipásztor köszönetét fejezte ki az építés során tapasztalt támogatásokért, megköszönve a helyiek pozitív hozzáállását is. Példaként elmondta, hogy a heteken keresztül az ablakban lévő virágok azt tanúsítják, itt kedves, figyelmes emberek élnek. Végül átadta a híres Nekcsei Biblia hasonmás kiadását, melyet a polgármester vett át. A Biblia díszes kódexlapjait „látva”, még az eső is eleredt, így az imaház falain kívül rekedtek is igyekeztek behúzódní a templomba, ahol így összezsúfolódva igazán megtapasztalhatták a testvéri szeretetet.

A köszöntések sorát dr. Répás József polgármester nyitotta. Örömet fejezte ki, hogy Kiskunlacháza városát immáron egy új, impozáns épület gazdagítja. Elmondta, hogy milyen nagy kincs a 21. században templomot építeni, pedig ebben az elhidegült világban nagy szükség van az ilyen helyekre. Bár elég sok elfoglaltsága akad, megígérte, hogy amikor csak teheti, meg fogja látogatni ezt a közösséget. Végül néhány helytörténeti témájú könyvet ajándékozott a közösségnek.

Ezután újra a zene hangjai csendültek fel Szappanos Tibor operaénekes tolmácsolásában. A szabadság himnusza, az Amazing Grace hangzott fel ajkán, és szinte mindannyian vele énekeltek: „Az Úr irtalma végtelen, ezt folyton érzem én!”

Ha öröme van egy felekezetnek, a többi vele örül. Így történt ez most is. Tamás Balázs református lelkipásztor köszöntőjében kiemelte azt a csodát, melyet ő maga élt át, mikor az imaház utcájában hittan órára jövet-menet láthatta az új imaház építésének szinte minden fázisát. Hálával emlékezett meg arról, hogy

nem megszüntették a gyülekezetet, hanem felépítettek egy új templomot, és továbbviszik az elődök hitét. Az énekkar így fogalmazta meg közös óhajunkat: „...tartson meg az ő szent házában mindenkor!”

Ünnepi istentiszteletünk végén szeretetvendégségen vehettünk részt, mely valóban a testvérek hatalmas szeretetét bizonyította. Dúsan megrakott asztalokon finomabbnál-finomabb sütemények, illetve szürkemarhaszalámis szendvicsek hívogattak mindenkit. Az imaház kicsinyke udvara mellett szinte az utca is megtelt a vendégsereggel.

Pálfi Noémi

*

A Nekksei Bibliába lelkipásztorunk a következő sorokat írta, amelyeket föl is olvasott az átadás alkalmával: „Az új Kiskunlacházi Baptista Imaház megnyitásának napján a nagyközség Polgármesterének és Önkormányzatának ajándékozzuk a Nekksei Bibliát, amely 1338 előtt készült kódex. Egyetlen példány jelenleg az amerikai Kongresszusi Könyvtár (Library of Congress) féltve őrzött kincseinek egyike. Értéke fölbecsülhetetlen.

Ez a könyv a Biblia legszebb 108, vagyis az összes illusztrált oldalát tartalmazza a Library of Congress (Washington DC) fotóművészének csodálatos színes képeivel. Szolgálja ez az ajándék Kiskunlacháza mindenkori Önkormányzata és a most újjraalapított Baptista Gyülekezet gyümölcsöző együttműködését! Kiskunlacháza, 2012. október 7.

*Dr. Almási Mihály
lelkipásztor*

Ezúton felhívjuk azon kedves Olvasóink figyelmét, akik szeretnék nyomon követni az új kiskunlacházi misszió alakulását, látogassanak el új honlapunkra: www.lachaza.baptist.hu

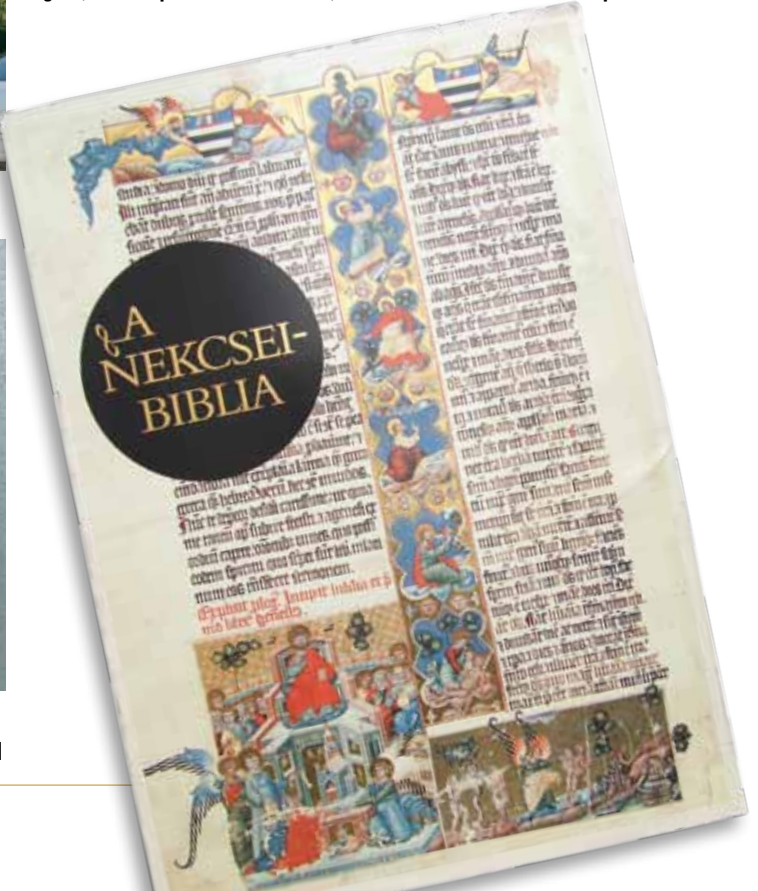
Érkeznek a testvérek...

A polgármester – kezében a Bibliával –, mellette Dr. Czerny Károly igazgató, aki fölépítette az imaházat, és Nt. Tamás Balázs ref. lelkipásztor

Dr. Répás József polgármester Dr. Almási Mihály lelkipásztorral közösen nyitja meg az új imaházat a nemzetiszínű szalag átvágásával

Almási testvér üdvözlí a népes gyülekezetet

Bazsinka József tubaművész a Prima Primmissima Díjas In Medias Brass vezető szolista Händel egyik zeneművét adta elő

Katona Béla pesterzsébeti lelkipásztor, a Baptista Egyház Országos Tanácsának tagja, a Közszolgálati Rádió és TV műsorok egyházi szerkesztője prédikál

Szappanos Tibor énekművész, a Magyar Állami Operaház magánénekes a csodás kegyelemről („Amazing Grace”) énekel, kíséri felesége, Kanizsár Noémi zongoraművész

Kovács Árpád pesterzsébeti előljáró, a Sweitelsky Magyarország főépítésvezetője, a 4-es Metró Szent Gellért téri és Fővámház téri állomásnak kivitelezője – a régi imaház építésében részes Kovács Sámuel unokája – emlékezik az „első ház” építésére...

Dr. Almási Mihály átadja a Nekksei Bibliát Dr. Répás József polgármesternek (A Bibliába írt sorok a beszámolóban olvashatók!)

A dömsödi énekkar az udvarról az ablakokon keresztül „küldte be” a szebbnél szebb énekeket Pálfi Noémi vezetésével